

Contoir, eller Erstatning herfor. Der til lægges derhos saavel Overpræsidenten i Kjøbenhavn som Stiftamtmand og Amtmand hver et Beløb af 300 Rd. aarlig, som dog ikke medtages under Pensionsberegningen. De de nuværende Stiftamtmand i Sjællands og Thyens Stifter tillagte Beløb af 400 og 500 Rd. i Godtgjørelse for Contoirlocale og Embedsbolig bortfalde.

Hvor der til noget Amtmandsembede er henlagt Løn, bliver der for Indtægterne af disse at fradrage et passende Beløb i Gagen.

Naar Vacance indtræder enten i Skanderborg eller i Aarhus Amtmandsembeder, indbrages Gagen for det ene af dem. vedtøges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Som næste Afsnit fattes §§ 11—26 incl. under Forhandling.

Rosenørn: Det første Endringsforslag, vi have tilladt os at stille, er til § 24, der omhandler Lønninger til Embedsmændene paa Færøerne. Den hele Forandring, vi have foreslaaet, er den, at vi have rettet den efter vor Overbeviisning mindst motiverede Uovereensstemmelse i det Aareantal, hvoraf Albers tillæg gjøres afhængigt. Det er nemlig en Singularitet, som jeg idetmindste ikke kan forklare mig, at Amtmanden paa Færøerne skal have tjent 5 Aar, inden han faaer Albers tillæg, medens alle Andre, som staae i Klasse med ham, Amtmand og Stiftamtmand, Politidirecteuren i Kjøbenhavn og Overpræsidenten, kun skulle have tjent 3 Aar. Skulde der gjøres en Forskjel, forekommer det mig, at det snarere burde have været ombendt; især da Gagen for Amtmanden paa Færøerne er sat ikke ubetydelig lavere end Gagen for andre Embedsmænd i samme Klasse. Bort andet Endringsforslag er stillet til § 26 og gaaer ud paa, at denne Paragraph skal udgaae af Loven. Dette Forslag er saa udførlig debatteret tidligere under første Behandling og motiveret paa en saa ganske anderledes grundig og dygtig Maade, end jeg nu vilde see mig istand til at gjøre, at jeg blot skal tillade mig at bemærke, at jeg troer, at der ikke derfor kan ansøres

noget vægtigere Argument end den Udtalelse, som den høitærede Indenrigsminister har gjort under Sagens tredje Behandling i det andet Thing, idet han saavel med Hensyn til denne Paragraph som med Hensyn til en anden ytrede, at der i dem „er et Overgreb, idet Folkethinget med Hensyn til disse tvende Spørgsmaal bemægtiger sig deres Ordning igjennem Finantsloven.“ Jeg har altsaa den største Tillid til, at det er med den høitærede Indenrigsministers Minde, at dette Forslag gaaer igjennem.

Indenrigsministeren: Jeg anseer det rigtignok for aldeles nødvendigt, at Forslaget vedtages.

Drejer: Jeg kan dog ikke gaae til Afstemning uden at gjøre den samme Indvending imod § 25 i nærværende Lovudkast, som jeg fremfattede med Hensyn til en lignende Paragraph i den Lov, der igaar blev behandlet. Jeg kan ikke finde, at det er hensigtsmæssigt at unbergive en saa stor Mængde af Bestillingsmænd, som det her gjælder om, den vedkommende Ministers fuldstændige Raadighed med Hensyn til Gageringen. Men uden Hensyn dertil maa jeg ogsaa fremdeles finde det mindre rigtigt, at man for de Vedkommende har antaget et andet og mindre fordelagtigt Omskrivningsforhold. Jeg finder det urigtigt af den Grund, at det, uagtet den frie Raadighed, som den vedkommende Minister indtil en vis Grad faaer over Summen, dog kan antages især at ville gaae ud netop over de Embeds- og Bestillingsmænd, der ere lavest gagerede, hvoriblandt der vistnok endog vil findes Mange, som den vedkommende Minister vel maa ønske at være istand til at give et saadant Tillæg, som kan udfomme efter det Forhold, der er omhandlet i Lovudkastets § 1, efter hvis Forskrift han bliver istand til at tildele de vedkommende Tillæg efter $\frac{2}{5}$ af Summens Omsættelse til Sæd, medens der efter § 25 kun leynes ham Raadighed over $\frac{2}{5}$. Jeg kan ikke forsoner mig med den Maade, hvorpaa de Vedkommende her stilles, og det har forekommet mig saa meget mere paafaldende, at man aldeles intet Hensyn har taget til, hvor-